

## 1. Á jólunum er gleði og gaman

:/: Á jólunum er gleði og gaman

fúm , fúm, fúm. :/:

:/:Þá koma allir krakkar með

í kringum jólatréð,

þá mun ríkja gleði og gaman,

allir hlæja' og syngja saman

fúm, fúm, fúm.:/:

:/:Og jólasveinn með sekk á baki

fúm, fúm, fúm.:/:

:/:hann gægist inn um gættina

á góðu krakkana,

þá mun ríkja gleði og gaman.....:/:

:/:Á jólunum er gleði og gaman

fúm, fúm, fúm,:/:

:/: þá klingja allar klukkur við

og kalla á gleði og frið,

þá mun ríkja gleði og gaman.....:/:

## 2. Adam átti syni sjö

Adam átti syni sjö

sjö syni átti Adam.

Adam elskaði alla þá

og allir elskuðu Adam.

Hann sáði, hann sáði.

Hann klappaði saman lófunum,

hann stappaði niður fótunum,

hann ruggaði sér í lendunum

og sneri sér í hring.

## 3. Aðfangadagskvöld

Nú er Gunna á nýju skónum, nú eru að koma jól.

Siggi er á síðum buxum, Solla á bláum kjól.

Solla á bláum kjól, Solla á bláum kjól

Siggi er á síðum buxum Solla á bláum kjól.

Mamma er enn í eldhúsinu eitthvað að fást við mat.

Indæla steik hún er að færa upp á stærðar fat.

Upp á stærðar fat, upp á stærðar fat,

indæla steik hún er að færa upp á stærðar fat.

Pabbi enn í ógnar basli á með flibbann sinn.

Fljótur Siggi finndu snöggvast flibbannappinn minn.

Flibbannappinn minn, flibbannappinn minn

fljótur Siggi finndu snöggvast flibbannappinn minn.

Kisu er eitthvað órótt líka, út fer brokkandi,

ilmurinn úr eldhúsinu er svo lokkandi.

Er svo lokkandi, er svo lokkandi

ilmurinn úr eldhúsinu er svo lokkandi.

Jólatréð í stofu stendur stjörnuna glampar á,

kertin standa á grænum greinum gul og rauð og blá.

Gul og rauð og blá, gul og rauð og blá

kertin standa á grænum greinum gul og rauð og blá.

#### 4. Aðventusöngur

Spádómskerti.

Við kveikjum einu kerti á.

Hans koma nálgast fer,

sem fyrstu jóla í jötu lá

og Jesúbarnið er.

Betlehemskerki.

Við kveikjum tveimur kertum á

og komu bíðum hans,

því Drottinn sjálfur soninn þá

sum sendí líking manns.

Hirðakerki.

Við kveikjum þremur kertum á,

því konungs beðið er,

þótt Jesús sjálfur jötu og strá

á jólum kysi sér.

Englakerti.

Við kveikjum fjórum kertum á.

Brátt kemur gesturinn,

og allar þjóðir þurfa að sjá,

að það er frelsarinn.

#### 5. Babbi segir

Babbi segir, babbi segir:

„Bráðum koma dýrðleg jóla.“

Mamma segir, mamma segir:

„Magga fær þá nýjan kjól.“

Hæ hæ ég hlakka til

hann að fá og gjafirnar.

Bjart ljós og barnaspil,

borða sætu lummurnar.

Mamma segir, mamma segir:

„Magga litla ef verður góð,

henni gef ég, henni gef ég

haus á snoturt brúðufljóð.“

Hæ, hæ ég hlakka til,

hugnæm verður brúðan fín:

Hæ, hæ, ég hlakka til,

himnesk verða jólin mín.

## 6. Bjart er yfir Betlehem

Enskt lag. Ljóð: Ingólfur Jónsson frá Prestbakka

Bjart er yfir Betlehem,

blikar jólastjarna.

Stjarnan mín og stjarnan þín

stjarnan allra barna.

Var hún áður vitringum

vegaljósið skæra.

Barn í jötu borið var,

barnið ljúfa, kæra.

Víða höfðu vitringar

vegi kannað hljóðir.

Fundið sínum ferðum á

fjöldamargar þjóðir.

Barst þeim allt frá Betlehem

birtan undurskæra.

Barn í jötu borið var,

barnið ljúfa, kæra.

Barni gjafir gáfu þeir.

Blítt þá englar sungu.

Lausnaranum lýstu þeir,

lofgjörð drottni sungu.

Bjart er yfir Betlehem

blikar jólastjarna.

Stjarnan mín og stjarnan þín

stjarnan allra barna.

## 7. Bráðum koma blessuð jólin

Lag: W.B.Bradbury. Ljóð: Jóhannes úr Kötlum

Bráðum koma blessuð jólin,

börnin fara að hlakka til.

Allir fá þá eitthvað fallett

í það minnsta kerti og spil.

Hvað það verður veit nú enginn

vandi er um slíkt að spá.

Eitt er víst að alltaf verður

ákaflega gaman þá.

8. Ég sá mömmu kyssa jólasvein

Ég sá mömmu kyssa jólasvein

við jólatréð í stofunni í gær.

Ég læddist létt á tá til að líta gjafir á,

hún hélt ég væri steinsofandi

Stínu dúkku hjá.

Og ég sá mömmu kitla jólasvein

og jólasveinninn út um skeggið hlær.

Ja, sá hefði hlegið með,

hann faðir minn hefði hann séð

mömmu kyssa jólasvein í gær.

## 9. Fimm mínútur í jól

Lag: R. Miller, texti M. P. Ó.

-Er það brúða eða bíll-

bók eða lest?

Þekkir einhver hér

þennan jólagest,

sem læðist um mað sekk

-lætur oní skó-

meðan litlu börnin,

sofa vært í ró.

Hvíldu höfuð hljótt

Hlustaðu, það kemur sem jólanótt.

Úti er snjór-úti er kalt-

úti hljómar jólabjöllur yfir allt.

## 10. Gefðu mér gott í skóinn

Gefðu mér gott í skóinn

góði jólasveinn í nótt.

Úti þú arkar snjóinn,

inni sef ég vært og rótt.

Góði þú mátt ei gleyma,

glugganum er sef ég hjá.

Dásamlegt er að dreyma

dótið sem ég fæ þér frá.

Góði sveinki gættu að skó

gluggakistunni á

og þú mátt ei arka hjá

án þess að setja neitt í þá.

Gefðu mér eitthvað glingur

góði jólasveinn í nótt.

Meðan þú söngva syngur

sef ég bæði vært og rótt.

Ó, hve skelfing yrði ég kát

ef þú gæfir mér,

eina dúkku, ígulker,

eða bara hvað sem er.

Gefðu mér eitthvað glingur

góði jólasveinn í nótt.

Meðan þú söngva syngur

sef ég bæði vært og rótt.

## 11. Gekk ég yfir sjó og land

Gekk ég yfir sjó og land

og hitti þar einn gamlan mann.

Sagði svo og spurði svo;

hvar áttu heima?

Ég á heima á klapplandi,

klapplandi, klapplandi,

ég á heima á klapplandi,

klapplandinu góða.

Stapplandi,

Hopplandi,

Grátlandi,

Hlælandi,

Hvíslandi,

Íslandi

### 13. Grýlukvæði

Lag og ljóð: Hrekkjusvín

Nú er hún Grýla dauð.

Hún gafst upp á að róla sér á róluvöllum.

Það vildi enginn gefa henni brauð

og hún fékk engan frið fyrir öskuköllum.

Sem tæma allar öskutunnur

svo tómur er Grýlumunnur

sem tæma allar öskutunnur

svo Grýla fær ekki neitt.

Á endanum hún tók til bragðs að róla  
endalaust

hærra og meira en nokkur annar má.

Og þegar hún var komin ofsa ofsa hraða á

þá sleppti hún taki og flaug um loftin blá.

Grýla hún lenti upp í Esju

og núna er hún bara til í barnabókunum.

Líka í leiðurum blaða

til að hræða fólk frá hærri og meiri  
kaupkröfum.

Grýla gamla er steindauð

og Leppalúði líka.

Krakkar og öskukallar

ráku þau á braut.

Á endanum hún tók til bragðs að róla  
endalaust

hærra og meira en nokkur annar má.

Og þegar hún var komin ofsa ofsa hraða á

þá sleppti hún taki og flaug um loftin blá.

### 15. Göngum við í kringum

Göngum við í kringum einiberjarunn,

einiberjarunn, einiberjarunn.

Göngum við í kringum einiberjarunn,

snemma á mánudagsmorgni.

Svona gerum við er við þvolum okkar þvott,

þvolum okkar þvott, þvolum okkar þvott,

svona gerum við er við þvolum okkar þvott,

snemma á mánudagsmorgni.

Þriðjud: Vindum okkar þvott

Miðvikud: Hengjum okkar þvott

Fimmtud: Teygjum okkar þvott

Föstud: Straujum okkar þvott

Laugard: Skúrum okkar gólf

Sunnud, snemma: Greiðum okkar hár

Sunnud, seint: Göngum kirkjugólf

## 16. Hátíð í bæ

Ljósadýrð loftin gyllir  
lítið hús yndi fyllir  
og hugurinn heimleiðis leitar því æ  
man ég þá er hátíð var í bæ.

Ungan dreng ljósin laða  
litla snót geislum baðar  
Ég man það svo lengi sem lifað ég fæ  
lífið þá er hátíð var í bæ.

Hann fékk bók, en hún fékk nál og tvinna,  
hönd í hönd þau leiddust kát og rjóð.  
Sælli börn sjaldgæft er að finna  
ég syng um þau mitt allra besta ljóð.

Söngur dvín svefninn hvetur,  
systkin tvö geta ei betur  
er sofna hjá mömmu ég man þetta æ  
man það þá er hátíð var í bæ.

## 17. Heims um ból

Heims um ból helg eru jól,  
signuð mæð son Guðs ól,  
frelsun mannanna, frelsisins lind,  
frumglæði ljóssins,  
en gjörvöll mannkind,  
;:meinvill í myrkrunum lá;:

Heimi í hátíð er ný  
himneskt ljós lýsir ský,

liggur í jötunni lávarður heims,  
lifandi brunnur  
hins andlega seims,  
;:konungur lífs vors og ljóss;:

Heyra má himnum í frá  
englasöng: „Allelúja.”  
Friður á jörðu, því faðirinn er  
fús þeim að líkna, sem tilreiðir sér  
;:samastað syninum hjá;:

## 18. Í skóginum stóð kofi einn

Í skóginum stóð kofi einn,  
sat við gluggann jólasveinn,  
þá kom lítið héraskinn,  
sem vildi komast inn.  
Jólasveinn, ég treysti á þig  
veiðimaður skýtur mig.  
Komdu litla héraskinn  
því ég er vinur þinn.

En veiðimaður kofann fann,  
jólasveinin spurði hann,  
„hefur þú séð héraskinn,  
hlaupa um hagann þinn”?  
„Hér er ekkert héraskott,  
hafa skaltu þig á brott”.  
Veiðimaður burtu gekk  
og engan héra fékk.

## 19. Jólakötturinn

Lag: Ingibjörg Þorbergs. Ljóð: Jóhannes úr Kötlum (breytt uppröðun erinda)

Þið kannizt við jólaköttinn,

- sá köttur var gríðarstór.

Fólk vissi ekki hvaðan hann kom

eða hvert hann fór.

Hann glennti upp glyrnurnar sínar,

glóandi báðar tvær.

Það var ekki heiglum hent

að horfa í þær.

Kampanir beittir sem broddar,

upp úr bakinu kryppa há,

- og klærnar á loðinni löpp

var ljótt að sjá.

Því var það, að konurnar kepptust

við kamba og vefstól og rokk,

og þrjúnuðu litfagran lepp

eða lítinn sokk.

Því kötturinn mátti ekki koma

og krækja í börnin smá.

Þau urðu að fá sína flík

þeim fullorðnu hjá.

Og er kveikt var á jólakvöldið

og kötturinn gægðist inn,

stóðu börnin bisperrt og rjóð,

með böggulinn sinn.

Hann veifaði stélinu sterka,

hann stökk og hann klóraði og blés,

og var ýmist uppi í dal

eða úti um nes.

Hann sveimaði, soltinn og grimmur,

í sárköldum jólasnæ,

og vakti í hjörtunum hroll

á hverjum bæ.

Ef mjálmað var aumlega úti,

var ólukkan samstundis vís.

Allir vissu að hann veiddi menn,

en vildi ekki mýs.

Hann lagðist á fátæka fólkið,

sem fékk enga nýja spjör

fyrir jólin – og baslaði og bjó

við bágust kjör.

Frá því tók hann ætíð í einu

allan þess jólamat,

og át það svo oftast nær sjálft,

ef hann gat.

Sum höfðu fengið svuntu

og sum höfðu fengið skó,

eða eitthvað, sem þótti þarft,

en það var nóg.

Því kisa mátti engan eta,

sem einhverja flíkina hlaut.

Hún hvæsti þá heldur ljót

og hljóp á braut.

Hvort enn er hún til, veit ég ekki,  
en aum yrði hennar för,  
ef allir eignuðust næst  
einhverja spjör.

Þið hafið nú kannske í huga  
að hjálpa, ef þörf verður á.  
Máske enn finnist einhver börn  
sem ekkert fá.

Máske, að leitinn að þeim sem líða  
af ljós-skorti heims um ból,  
gefi ykkur góðan dag  
og gleðileg jól.

## 20. Jólasveinar einn og átta

Enskt lag. Íslensk þjóðvísa  
Jólasveinar einn og átta,  
ofan komu af fjöllum.  
Í fyrrakvöld þeir fóru að hátt,  
fundu hann Jón á völlum.  
Andrés stóð þar utan gátta  
það átti að færa hann tröllum.  
Þá var hringt í Hólakirkju  
öllum jólabjöllunum.

## 21. Jólasveinar ganga um gólf

Lag: Friðrik Bjarnason. Höf. ókunnur

Jólasveinar ganga um gólf  
með gylltan staf í hendi,  
móðir þeirra sópar gólf  
og flengir þá með vendi.

Upp á stól stendur mín kanna,  
níu nóttum fyrir jól  
þá kem ég til manna.  
(Jólasveinar ganga um gólf  
með gildan staf í hendi,  
móðir þeirra hrín við hátt  
og hýðir þá með vendi.)

## 22. Jólasveinarnir

Ljóð eftir Jóhannes úr Kötlum  
Segja vil ég sögu  
af sveinunum þeim,  
sem brugðu sér hér forðum  
á bæina heim.

Þeir uppi á fjöllum sáu,  
- eins og margur veit,  
í langri halarófu  
á leið niður í sveit.

Grýla var þeirra móðir  
og gaf þeim tröllumjól,  
en pabbinn Leppalúði,  
- það var leiðindafólk.  
Þeir jólasveinar nefndust,



- um jólin birtust þeir.

Og einn og einn þeir komu,  
en aldrei tveir og tveir.

Þeir voru þrettán  
þessir heiðursmenn,  
sem ekki vildu ónáða  
allir í senn.

Að dyrunum þeir læddust  
og drógu lokuna úr.  
Og einna helst þeir leituðu  
í eldhús og búr.

Lævisir á svipinn  
þeir leyndust hér og þar,  
til óknyttanna vísir,  
ef enginn nærri var.

Og eins þó einhver sæi,  
var ekki hikað við  
að hrekkja fólk - og trufla  
þess heimilisfrið.

Stekkjastaur (12. des.)

Stekkjastaur kom fyrstur,  
stinnur eins og tré.

Hann laumaðist í fjárhúsin  
og lék á bóndans fé.

Hann vildi sjúga ærnar,  
- þá varð þeim ekki um sel,  
því greyið hafði staurfætur,

- það gekk nú ekki vel.

Giljagaur (13. des.)

Giljagaur var annar,  
með gráa hausinn sinn.  
- Hann skreið ofan úr gili  
og skauzt í fjósið inn.

Hann faldi sig í básunum  
og froðunni stal,  
meðan fjósakonan átti  
við fjósamanninn tal.

Stúfur (14. des.)

Stúfur hét sá þriðji,  
stubburinn sá.  
Hann krækti sér í pönnu,  
þegar kostur var á.

Hann hljóp með hana í burtu  
og hirti agnirnar,  
sem brunnu stundum fastar  
við barminn hér og þar.

Þvörusleikir (15. des.)

Sá fjórði, Þvörusleikir,  
var fjarskalega mjór.  
Og ósköp varð hann glaður,  
þegar eldabuskan fór.

Þá þaut hann eins og elding  
og þvöruna greip,  
og hélt með báðum höndum,  
því hún var stundum sleip.

Pottaskefill / Pottasleikir (16. des.)

Sá fimmti, Pottaskefill,  
var skrítið kuldastrá.  
- Þegar börnin fengu skófir  
hann barði dyrnar á.

Þau ruku' upp, til að gá að  
hvort gestur væri á ferð.  
Þá flýtti' ann sér að pottinum  
og fékk sér góðan verð.

Askasleikir (17. des. )

Sá sjötti, Askasleikir,  
var alveg dæmalaus. -  
Hann fram undan rúmunum  
rak sinn ljóta haus.

Þegar fólkið setti askana  
fyrir kött og hund,  
hann slunginn var að ná þeim  
og sleikja á ýmsa lund.

Hurðaskellir (18. des.)

Sjöundi var Hurðaskellir,  
- sá var nokkuð klúr,

ef fólkið vildi í rökkrunu  
fá sér væran dúr.

Hann var ekki sérlega  
hnugginn yfir því,  
þó harkalega marraði  
hjörunum í.

Skyrjarmur - Skyrgámur (19. des.)

Skyrjarmur, sá áttundi,  
var skelfilegt naut.  
Hann hlemminnn ó'n af sánum  
með hnefanum braut.

Svo hámaði hann í sig  
og yfir matnum gein,  
unz stóð hann á blístri  
og stundi og hrein.

Bjúgnakrækir (20.des.)

Níundi var Bjúgnakrækir,  
brögðóttur og snar.  
Hann hentist upp í rjáfrin  
og hnuplaði þar.

Á eldhúsbita sat hann  
í sóti og reyk  
og át þar hangið bjúga,  
sem engan sveik.

Gluggagægir (21. des.)

Tíundi var Gluggagægir,  
grályndur mann,  
sem laumaðist á skjáinn  
og leit inn um hann.

Ef eitthvað var þar inni  
álitlegt að sjá,  
hann oftast nær seinna  
í það reyndi að ná.

Gáttapefur (22. des.)

Ellefti var Gáttapefur,  
- aldrei fékk sá kvef,  
og hafði þó svo hlálegt  
og heljarstórt nef.

Hann ilm af laufabrauði  
upp á heiðar fann,  
og léttur, eins og reykur,  
á lyktina rann.

Ketkrókur (23. des.)

Ketkrókur, sá tólfti,  
kunni á ýmsu lag. -  
Hann þrammaði í sveitina  
á Þorláksmessudag.

Hann krækti sér í tutlu,  
þegar kostur var á.  
En stundum reyndist stuttur

stauturinn hans þá.

Kertasníkir (24. des.)

Þrettándi var Kertasníkir,  
- þá var tíðin köld,  
ef ekki kom hann síðastur  
á aðfangadagskvöld.

Hann elti litlu börnin,  
sem brostu, glöð og fín,  
og trítluðu um bæinn  
með tólgarkertin sín.

Á sjálfa jólanóttina,  
- sagan hermir frá, -  
á strák sínum þeim sátu  
og störfðu ljósín á.

Svo tíndust þeir í burtu,  
- það tók þá frost og snjór.  
Á þrettándanum síðasti  
sveinstaulinn fór.

Fyrir löngu á fjöllunum  
er fennt í þeirra slóð.  
- En minningarnar breytast  
í myndir og ljóð.

### 23. Jólasveinninn kemur í kvöld

Nú hlustum við öll svo hýrleg og sett,  
ekki nein köll því áðan barst frétt:

Jólasveinninn kemur í kvöld!

Hann arkar um sveit og arkar í borg  
og kynja margt veit um kæti og sorg.

Jólasveinninn kemur í kvöld!

Hann sér þig er þú sefur,

hann sér þig vöku í.

Og góðum börnum gefur hann

svo gjafir, veistu' af því.

Nú hlustum við öll svo hýrleg og sett,  
ekki nein köll því áðan barst frétt:

Jólasveinninn kemur í kvöld!

Með flautur úr tré og fiðlur í sekk,

bibbidíbe og bekkedíbekk.

Jólasveinninn kemur í kvöld!

Og brúður í kjól sem bleyta hvern stól,  
flugvélar, skip og fínustu hjól.

Jólasveinninn kemur í kvöld!

Og engan þarf að hryggja

því allir verða með

er börnin fara' að byggja sér

bæ og þorp við jólatréð.

Hæ! Nú hlustum við öll svo hýrleg og sett,

ekki nein köll því áðan barst frétt:

Jólasveinninn kemur í kvöld.

### 24. Jólasveinninn minn

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn  
ætla að koma í dag.

Með poka af gjöfum og segja sögur  
og syngja jólalag.

Það verður gaman þegar hann kemur  
þá svo hátíðlegt er.

Jólasveinninn minn, káti karlinn minn  
kemur með jólin með sér.

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn  
ætla að koma í kvöld.

Ofan af fjöllum með ærslum og köllum  
hann arkar um holtin köld.

Hann er svo góður og blíður við börnin  
bæði fátæk og rík.

Enginn lendir í jólakettinum

allir fá nýja flík

Jólasveinninn minn, jólasveinninn minn  
arkar um holtin köld.

Af því að litla jólabarnið á afmæli í kvöld.

Ró í hjarta, frið og fögnuð

flestir öðlast þá.

Jólasveinninn minn, komdu karlinn minn  
kætast þá börnin smá.

## 25. Jólin alls staðar

Jólin, jólin alls staðar  
með jólagleði og gjafirnar.  
Börnin stóreyg standa hjá  
og stara jólaljósín á.  
Jólaklukka boðskap ber  
um bjarta framtíð handa þér  
og brátt á himni hækkar sól,  
við höldum heilög jól.

## 26. Jólin koma

Er nálgast jólin lifnar yfir öllum  
það er svo margt sem þarf að gera þá  
og jólasveinar fara uppá fjöllum  
að ferðbúast og koma sér á stjá.

Jólin koma, jólin koma  
og þeir kafa snjó á fullri fart.  
Jólin koma, jólin koma  
allir búast í sitt besta skart.

Hún mamma' er heima' að skúra banka' og  
bóna  
og bakar sand af fínu tertunum  
og niðri' í bæ er glás af fólki' að góna  
á gjafirnar í búðagluggunum.

Jólin koma, jólin koma  
allir krakkar fá þá fallett dót.  
Jólin koma, jólin koma  
þá er kátt og alls kyns mannamót.

Hann er svo blankur auminginn hann pabbi  
að ekki gat hann gefið mömmu kjól  
svo andvarpar hann úti' á búðalabbi  
það er svo dýrt að halda þessi jól.

Jólin koma, jólin koma  
allt í flækju' og menn í feikna ös.  
Jólin koma, jólin koma  
fólk og bílar allt í einni kös.

## 27. Kátt er á jólnunum.

Lag: Komdu og skoðaðu í kistuna mína.  
Kátt er á jólnunum, krakkarnir syngja  
kveikt eru ljós og farið í það.  
Klukkurnar allar í kirkjunni hringja.  
Kjötið er soðið og ljúffengt er það.  
Lundin er glöð, þó lágt fari sól,  
lifandi ósköp er gaman um jól.

## 28. Litla jólabarn

Jólaklukkur klingja,  
kalda vetrarnótt.  
Börnin sálma syngja  
sætt og ofurhljótt.  
Englaraddir óma  
yfir freðna jörð.  
Jólaljósín ljóma  
lýsa upp myrkan svörð.

Litla jólabarn, litla jólabarn  
ljómi þinn stafar geislum  
um ís og hjarn.  
Indæl ásýnd þín yfir heimi skín,  
litla saklausa jólabarn.

Ljúft við vöggú lága  
lofum við þig nú.  
Undrið ofursmáa  
eflir von og trú.  
Veikt og vesælt alið  
varnarlaust og smátt,  
en fjöregg er þér falið  
framtíð heims þú átt.  
Litla jólabarn.....

Er þú hlærð og hjalar,  
hrærist sála mín.  
Helga tungu tala  
tærblá augu þín.  
Litla brosið bjarta

boðskap flytur enn.

Sigrar myrkrið svarta  
sættir alla menn.

Litla jólabarn.....

## 29. Meiri snjó

Er lægst er á lofti sólin,  
þá loksins koma jólin.  
Við fögnum í friði og ró,  
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.

Það gleðst allur krakkakórinn,  
er kemur jólasnjórinn.  
Og æskan fær aldrei nóg,  
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.

Það er barnanna besta stund,  
þegar byrjar að snjóa á grund.  
Úti á flötinni fæðist hratt,  
feikna snjókall með nef og með hatt.

Svo leggjast öll börn í bólið,  
því bráðum koma jólin.  
Þau fagna í friði og ró,  
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.  
Þau fagna í friði og ró,  
meiri snjó, meiri snjó, meiri snjó.

### 30. Nú skal segja

Nú skal segja, nú skal segja

hvernig litlar telpur gera:

Vagga brúðu, vagga brúðu

og svo snúa þær sér í hring!

Litlir drengir: Sparka bolta

Ungar stúlkur: Þær sig hneigja

Ungir piltar: Taka ofan

Gamlar konur: Þrjóna sokka

Gamlir karlar: Taka í nefið - aaatsjúú!!!

### 31. Skín í rauðar skotthúfur

Skín í rauðar skotthúfur

skuggalangan daginn,

jólasveinar sækja að

sjást um allan bæinn.

Ljúf í geði leika sér

lítil börn í desember,

inn í frið og ró, út' í frost og snjó

því að brátt koma björtu jólin,

bráðum koma jólin.

Uppi á lofti, inni í skáp

eru jólapakkar,

titra öll af tilhlökkun

tindilfættir krakkar.

Komi jólakötturinn

kemst hann ekki í bæinn inn,

inn' í frið og ró, út' í frost og snjó

því að brátt koma björtu jólin,

bráðum koma jólin.

Stjörnur tindra stillt og rótt,

stafa geislum björtum.

Norðurljósinn loga skær

leika á himni svörtum.

Jólahátíð höldum vér

hýr og glöð í desember

þó að feyki snjór þá í friði og ró

við höldum heilög jólin,

heilög blessuð jólin.

### 32. Skreytum hús

Skreytum hús með greinum grænum

fa la la la la fa la la la.

Gleði ríkja skal í bænum.

fa la la la la fa la la la.

Tendrum senn á trénu bjarta

fa la la la la la la la la

tendrum ljós í hverju hjarta

fa la la la la fa la la la

Ungir gamlir allir syngja

fa la la la.....

engar sorgir hugann þyngja

Jólabjöllur blíðar kalla

boða frið um veröld alla.

### 33. Snjókorn falla á allt og alla

Snjókorn falla á allt og alla  
börnin leika og skemmta sér.  
Nú er árstíð kærleika og friðar.  
Komið er að jólastund.

Vinir hittast og halda veislur  
borða saman jólamat.  
Gefa gjafir, fagna sigri ljóssins,  
syngja saman jólalag.

Á jólaball við höldum í kvöld.  
Ég ætla að kyssa þig  
undir mistilteini í kvöld  
Vvð kertaljóssins loga.

Plötur hljóma, söngvar óma,  
gömlu lögin syngjum hátt.  
Bara ef jólin væru aðeins lengri.  
En hvað gaman væri þá.

### 34. Þá nýfæddur Jesús

Lag W.J.Kirkpatrick Ljóð:Björvin Jörgensen  
Þá nýfæddur Jesús í jötunni lá  
á jólunum fyrstu, var dýrðlegt að sjá.  
Þá sveimuðu englar frá himninum hans,  
því hann var nú fæddur í líkingu manns.  
  
Þeir sungu hallelúja með hátíðarbrag.  
Nú hlotnast guðsbörnunum friður í dag.  
Og fagnadi hirðarnir fengu að sjá,

hvar frelsarinn okkar í jötunni lá.

### 35. Það á að gefa börnum brauð

Íslenskt þjóðlag. Þjóðvísa  
Það á að gefa börnum brauð  
að bíta í á jólunum,  
kertaljós og klæðin rauð  
svo komist þau úr bólunum,  
:/: væna flís af feitum sauð  
sem fjalla gekk á hólunum.  
Nú er hún gamla grýla dauð  
og gafst hún upp á rólunum. :/:



### 36. Þrettán dagar jóla

Á jóladaginn fyrsta hann Jónas færði mér  
einn talandi páfugl á grein.

Á jóladaginn annan hann Jónas færði mér  
tvær dúfur til - einn talandi páfugl á grein.

Á jóladaginn þriðja hann Jónas færði mér  
þrjú spök hænsn,  
tvær dúfur til - einn talandi páfugl á grein.

Á jóladaginn fjórða hann Jónas færði mér  
fjögur nautin feit, þrjú spök hænsn,  
tvær dúfur til - einn talandi páfugl á grein.

Á jóladaginn fimmta hann Jónas færði mér  
fimmfaldan hring,  
fjögur nautin feit, þrjú spök hænsn,  
tvær dúfur til - einn talandi páfugl á grein.

Á jóladaginn sjötta hann Jónas færði mér  
sex þýða þresti, fimmfaldan hring.....

Á jóladaginn sjöunda hann Jónas færði mér  
sjö hvíta svani, sex þýða þresti ...

Á jóladaginn áttunda hann Jónas færði mér  
átta kýr með klöfum.....

Á jóladaginn níunda hann Jónas færði mér  
nínu skip í naustum....

Á jóladaginn tíunda hann Jónas færði mér  
tíu hús á torgi....

Á jóladaginn ellefta hann Jónas færði mér  
ellefu hallir álfa....

Á jóladaginn tólfta hann Jónas færði mér  
tólf lindir tærar....

Á jóladaginn þrettánda hann Jónas færði mér  
þrettán hesta þæga,  
tólf lindir tærar,  
ellefu hallir álfa,  
tíu hús á torgi,  
nínu skip í naustum,  
átta kýr með klöfum,  
sjö hvíta svani,  
sex þýða þresti,  
fimmfaldan hring,  
fjögur nautin feit,  
þrjú spök hænsn,  
tvær dúfur til  
einn talandi páfugl á grein.